

עפ"ת 2033/03/15 - יאסר דבאח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 2033-03-15 דבאח נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אמיר טובי
המערער	יאסר דבאח
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער: עו"ד סלים אבו חרפה והמערער בעצמו

ב"כ המשיבה: עו"ד גב' ירין שגב

פסק דין

1. מדובר בערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופט א' קאופמן) שניתן ביום 29.1.15 בתיק תעבורה 373-07-13.

2. כתב האישום שהונח בפני בית משפט קמא ייחס למערער את העבירות הבאות: נהיגה רשלנית, נהיגה ללא רישיון נהיגה, עקיפה תוך חציית קו הפרדה רציף, אי ציות להוראות שוטר במדים ונהיגה ללא תעודת ביטוח בת תוקף. המערער הורשע על סמך הודייתו ביום 8.5.14.

3. בגזר דינו ציין בית משפט קמא כי מדובר במי שמעולם לא קיבל לידיו רישיון נהיגה. חרף זאת, נהג המערער ברכב ביום 13.5.13, וכאשר ביקשו ממנו השוטרים לעצור בשל עבירה של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רציף, נמלט מפני השוטרים בנסיעה ובהמשך עזב את רכבו והמשיך בבריחה רגלית. בית המשפט הוסיף כי אינו יכול לקבל כי מי שאינו מורשה בנהיגה ולא הוכשר לכך, נוטל לעצמו את החירות לנהוג ברכב, פעולה המצריכה מיומנות וכרוכה בסיכון. נאמר כי מדובר בעבירה נפוצה, שסכנה רבה טמונה בה.

בית משפט קמא הוסיף כי לא מדובר במקרה בו הזיז אדם רכב בחנייה או במעשה משובה של מי שהתנסה בנהיגה במקום ריק או בדרך עפר. המערער נטל את הרכב ויצא לנסיעה ארוכה כשהוא מסיע

את ארוסתו עמו לבילוי בחוף הים. עוד נקבע כי לו היה מדובר בעבירה של נהיגה ללא רישיון בלבד, היה מקום לגזור על המערער עונש של כחודשיים ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות. אלא שלמעשה הנהיגה הוסיף המערער עבירה חמורה לא פחות של אי ציות להוראות שוטר ובריחה ברכב, ובהמשך בבריחה רגלית. מדובר בהתנהגות אותה יש לפסול מכל וכל ואשר כבר גרמה בעבר לתאונות וגבתה קרבתות בגוף ובנפש. במקרים מסוג זה, מן ההכרח להעביר מסר ברור, תקיף וחד משמעי - נהג שנמלט מפני שוטרים יענש בחומרה וירצה עונש מאסר.

עוד הוסיף בית משפט כי לו היה מדובר במי שמבקש וכשיר לרצות עונש בעבודות שירות, אפשר והיה גוזר עליו עונש מפוצל של מאסר קצר של ממש לצד מאסר למספר חודשים נוספים בעבודות שירות. אלא שלא כך הם פני הדברים שעה שהמערער הצהיר מראש כי לא יוכל לבצע עבודות שירות. לפיכך, ובהתחשב בכלל טיעוני הסנגור ובעובדה שאין לחובת המערער כל עבירה קודמת בתחום התעבורתי או הפלילי, ראה בית משפט קמא לנכון לגזור עליו עונש מקל יחסית של 70 ימי מאסר בפועל. בנוסף, דן בית משפט קמא את המערער ל-8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי לבל יעבור עבירה של אי ציות להוראות שוטרים. בנוסף, גזר בית משפט קמא על המערער 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה לפי סעיף 10(א) או סעיף 67 לפקודת התעבורה. בית משפט פסל את המערער מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים והורה לו לחתום על התחייבות כספית בסך ₪ 5,000 להימנע מלבצע העבירות בהן הורשע בתיק זה למשך שנתיים.

4. בהודעת הערעור טען המערער כי בית המשפט גזר עליו עונש חמור וכבד מעבר למתחייב. לדבריו, הוא סובל ממצב רפואי קשה לאחר שנפל מבניין מקומה שלישית ונגרמו לו, עקב כך, חבלות קשות. נאמר כי בית משפט קמא התעלם מהודאתו וחרטתו של המערער וגזר עליו עונש כבד. עוד נטען כי שומה היה על בית המשפט להורות על עריכת תסקיר מאת שירות המבחן בשים לב לנסיבותיו האישיות של המערער, וכן בהתחשב בטיב ומהות העבירות בהן הורשע.

5. בדיון שהתקיים בפניי ביום 19.3.15, ולאחר שמיעת טענות הצדדים, הוריתי לממונה על עבודות השירות לערוך חוות דעת בעניינו של המערער. נאמר כי אין בכך משום הבטחה כי בית המשפט יתערב בגזר דינו של בית משפט קמא.

6. מטעם הממונה הוגשו שתי חוות דעת בעניינו של המערער הנושאות אותו תאריך - 25.6.15. בחוות הדעת האחת נאמר כי המערער נמצא מתאים לעבודות שירות והוצע להציבו במוסד "פתחון לבב", שם יועסק 5 ימים בשבוע בהיקף של 8.5 שעות עבודה ליום. בחוות הדעת האחרת נאמר כי למערער לא נמצא מקום להשמה בעבודות שירות וצורף דף שבו נרשם "נא לגרוס חוות דעת קודמת".

7. נוכח שתי חוות הדעת הסותרות ובהתחשב בכך שהממונה לא פירט מדוע לא נמצא מקום השמה

למערער, אפשר והייתי מורה על קבלת הבהרה ופירוט נוסף מטעם הממונה על עבודות שירות. לא מצאתי מקום לעשות כן לאור נתון חדש שהוצג לראשונה במסגרת הדיון שהתקיים בפניי ביום 2.7.15 המתבטא בעובדה שלמערער הרשעה קודמת בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח. בגין אותה הרשעה גזר בית משפט השלום לתעבורה בעכו על המערער (תת"ע 382-06-08) ביום 19.6.11, בין היתר, מאסר לתקופה של 3 חודשים אותם ריצה המערער בעבודות שירות. הרשעה קודמת זו גם לא הובאה לידיעת בית משפט קמא אשר יצא מתוך הנחה כי מדובר במי שאין לחובתו הרשעות קודמות בתחום התעבורתי או הפלילי. אוסיף כי אילו היה מובא לידיעתי דבר הרשעה זו, לא הייתי מורה על עריכת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות, שכן ברי כי בנסיבות אלו, העונש שהושת על ידי בית משפט קמא ראוי והולם ואף מקל עם המערער.

8. המערער הורשע בעבירות חמורות המחייבות התייחסות עונשית הולמת. אין צורך להכביר מילים לגבי חומרת העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה. מדובר למעשה במי שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה ועל אף שהורשע וריצה עונש של מאסר בעבודות שירות בגין אותה עבירה, לא למד את הלקח ולא הפנים את החומרה והמסוכנות הטמונים במעשיו. הוא הדין לגבי העבירה של אי ציות להוראות שוטר. התנהגותו של המערער מלמדת על העדר מורא מפני הדין ומחייבת הטלת ענישה מוחשית.

9. כפי שציינתי, העונשים שנגזרו על ידי בית משפט קמא היו מקלים בהתחשב בנסיבות ובחומרת העבירות בהן מדובר. אפשר ואילו היתה מובאת בפני בית משפט קמא העובדה שאין זו הרשעתו הראשונה של המערער בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, העונש היה חמור בהרבה. לאור כל זאת, אין כל הצדקה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא בדרך של הקלה בעונש.

10. לפיכך, אני מורה על דחיית הערעור.

המערער יתייצב לתחילת ריצוי עונש המאסר ביום 26.7.15 בשעה 09:00 בבית מעצר קישון כשבידו תעודה מזהה.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשע"ה, 09 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.